

Lovforslag nr. L 238. Fremsat den 28. april 2004 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat¹⁾

Afgiftspligtigt vareområde og afgiftssats

§ 1. Der betales afgift til statskassen af indholdet af mineralsk fosfor i mononatriumfosfat, monocalciumfosfat, monocalciumfosfat, dicalciumfosfat, fosforsyre og lignende midler, som kan anvendes som ernæring til dyr (foderfosfater).

Stk. 2. Der betales afgift til statskassen af varer, som indeholder foderfosfat, og som kan anvendes som ernæring til dyr (dækningsafgiftspligtige varer).

§ 2. Afgiften udgør 4 kr. pr. kg mineralsk fosfor indeholdt i foderfosfat.

Registrerede virksomheder

§ 3. Den, der fremstiller foderfosfater, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Den, der fra udlandet med henblik på videresalg, modtager foderfosfat, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder meddeler efter anmodning en virksomhed bevilling til at undlade registrering og indbetaling af afgiften, jf. stk. 4-5, hvis virksomheden alene anvender mineralsk fosfor til:

- 1) andre formål end ernæring til dyr,

- 2) produktion af ernæring til dyr, hvor hovedparten afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder,
- 3) videresælger til virksomheder, som alle anvender foderfosfat til de anvendelser, der er nævnt i nr. 1 og 2.

Stk. 4. Det er en betingelse for bevillingen efter stk. 3, at virksomheden, som modtager foderfosfat ved videresalg, afgiver en erklæring om, at der alene vil ske anvendelse som nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2. Uanset fritagelsen skal virksomheden svare afgift ved salg til anden anvendelse end nævnt i stk. 3.

Stk. 5. Told- og skattemyndighederne kan tilbagekalde en bevilling efter stk. 3, hvis en virksomhed gentagne gange anvender eller videresælger foderfosfat til andre formål end nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Der udstedes et bevis for registreringen til de registrerede virksomheder.

§ 4. De registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtig foderfosfat med henblik på videresalg.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder meddeler efter anmodning virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, bevilling til afgiftsfritagelse efter samme vilkår som i § 3, stk. 3 og 4. Uanset fritagelsen skal virksomheden svare afgift ved salg til anden anvendelse end nævnt i § 3, stk. 3.

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Stk. 3. Told- og skattemyndighederne kan tilbagekalde en bevilling til afgiftsfritagelse, hvis en virksomhed gentagne gange anvender eller videresælger foderfosfat til andre anvendelser end nævnt i stk. 3.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 5. For virksomheder som også er registreret efter merværdiafgiftsloven, er afgiftsperioden efter denne lov den samme som virksomhedens afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. For andre virksomheder er afgiftsperioden måneden.

§ 6. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som vægten af mineralsk fosfor indeholdt i foderfosfat og udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

Stk. 3. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 7. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 6 fradrages mineralsk fosfor i

- 1) varer, der afleveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 4, stk. 1,
- 2) varer, der leveres til virksomheder omfattet af § 3, stk. 3 eller § 4, stk. 2,
- 3) varer, anvendt til produktion af varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2,
- 4) varer, der leveres til udlandet,
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne, er gået tabt ved brand eller lignende, og
- 6) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris inklusive afgiften.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1.

Afgiftsfritagelse og -godtgørelse

§ 8. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

§ 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift af foderfosfat, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 4, samt af foderfosfat, som er anvendt efter stk. 3, nr. 1 og 2. Det er en betingelse, at den årlige godtgørelse er på mindst 500 kr.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

Regnskabsbestemmelser

§ 10. Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over mængden af afgiftspligtig mineralsk fosfor i fremstillede varer, i tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen samt forbrugt af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

Afregning af afgiften

§ 11. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af mineralsk fosfor i foderfosfat, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 6 og 7, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til de statslige told- og skattemyndigheder. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i opkrævningsloven.

§ 12. Hvis virksomheden ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i opkrævningsloven, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen af virksomheder, indtil der er stillet sikkerhed.

Afgift af varer, der modtages fra udlandet

§ 13. Af mineralsk fosfor i foderfosfat, der indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, jf. dog §§ 4 og 8. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2. Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemottageren kan godtgøre, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20 eller foderfosfatet alene skal anvendes til formål, der er nævnt i § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 14 tilsvarende anvendelse.

§ 14. Ved import af foderfosfat fra lande, som ikke er nævnt i § 13, svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog §§ 4 og 8. Erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemottageren kan godtgøre, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20 eller foderfosfatet alene skal anvendes til formål, der er nævnt i § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af foderfosfat, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til de statslige told- og skattemyndigheder. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2 og 3, §§ 5-8, nr. 2 og 3, i opkrævningsloven.

Stk. 3. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven. Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemottageren kan godtgøre, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af stk. 1 eller § 13 skal føre regnskab over mængden af tilført mineralisk fosfor. Bestemmelserne i § 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Dækningsafgift

§ 15. Af dækningsafgiftspligtige varer, betales ved indførsel fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2 og 3. Der svares dog ikke afgift af varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Der skal ikke svares afgift efter stk. 1, hvis varemottageren kan godtgøre, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20.

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 14, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-5, tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 4. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog stk. 2. Bestemmelserne i § 14, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Afgiften betales efter afgiftssatsen i § 2 på grundlag af vægten af mineralisk fosfor.

Stk. 6. Ved fortoldningen, udleveringen eller modtagelsen af varer, som nævnt i stk. 1, skal vægten af mineralisk fosfor angives.

Stk. 7. Kan angivelsen i stk. 5 ikke dokumenteres, eller er den angivne vægt væsentlig mindre end det faktiske indhold af fosfor fratrukket det beregnede naturlige indhold, skal den afgiftspligtige mængde fastsættes til det totale indhold af fosfor fratrukket det forventede naturlige indhold.

Stk. 8. §§ 8 og 9 finder tilsvarende anvendelse på dækningsafgiften.

Varer, der medbringes fra udlandet

§ 16. § 9, stk. 2 og 3, i opkrævningsloven finder tilsvarende anvendelse på erhvervsdrivende, der medbringer foderfosfat eller dækningsafgiftspligtige varer fra andre EU-lande til brug i egen virksomhed.

Kontrolbestemmelser

§ 17. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse, adgang til at foretage eftersyn i virksomheder, der er omfattet af loven, herunder også virksomheder meddelt bevilling til afgiftsfrigtagelse efter § 3, stk. 3 og § 4, stk. 2, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og beskæftigede personer i virksomhederne skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Materiale, som er nævnt i stk. 1, skal på de statslige told- og skattemyndigheders anmodning, udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal efter anmodning meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Leverandører af afgiftspligtige varer skal efter anmodning meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysning om deres leverancer til erhvervsdrivende.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4-6 omhandlede virksomheder.

Stk. 8. I det omfang oplysninger, som nævnt i stk. 1 og 7, er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 9. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 1 og 7. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 18. Skatteministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Andre bestemmelser

§ 19. Udenlandske virksomheder, der er registreret her i landet efter reglerne i merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger foderfosfater eller dækningsafgiftspligtige varer, dog ikke varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder, når den samlede levering af afgiftspligtige varer overstiger 280.000 kr. årligt, jf. dog §§ 4 og 8. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde af fosfor, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. Opgørelsen sker efter reglerne i § 15, stk. 5-7.

§ 20. Andre udenlandske virksomheder end de, der er omfattet af § 19, som leverer foderfosfater eller dækningsafgiftspligtige varer til ikke-registrerede virksomheder ved fjernsalg her til

landet, dog ikke varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, kan registreres efter denne lov og indbetale afgift her i landet, jf. dog §§ 4 og 8. Registreringen kan ske ved en herboende repræsentant. Opgørelsen sker efter reglerne i § 15, stk. 5-7.

§ 21. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Afgiften af de nævnte varer kan afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Betales afgiften ikke rettidigt, finder §§ 6-7 og § 8, nr. 2 og 3, i opkrævningsloven tilsvarende anvendelse.

§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 23. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken vægt afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8, 9 og § 15, stk. 8.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

§ 24. Reglerne om eftergivelse og henstand i § 15 i opkrævningsloven finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Merværdiafgiftslovens § 83 finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. De i 1. og 2. pkt. nævnte bestemmelser finder endvidere anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

§ 25. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i opkrævningsloven, hæfter de i § 14, stk. 1, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 26. Med steder uden for EU sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

Straffebestemmelser

§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 3, stk. 1 eller 2, § 10, stk. 1, § 14, stk. 1, 2. pkt., § 19, 1. pkt., eller § 29, stk. 3-5,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2,
- 4) undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 14, stk. 4, 1. pkt. eller § 17, stk. 2-5,
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget efter § 12, og de statslige told- og skattemyndigheder har meddelt virksomheden dette, eller
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes den, der begår en af de i stk. 1 eller 2 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

§ 28. Reglerne i §§ 18 og 19 i opkrævningsloven finder tilsvarende anvendelse på sager om denne lov.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 29. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Skatteministeren kan herved bestemme, at bestemmelserne i § 3, stk. 1-3, skal træde i kraft forud for lovens øvrige bestemmelser.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angiv-

es til fortoldning, medbringes eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Virksomheder, der registreres fra lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af foderfosfat og af dækningsafgiftspligtige varer. For dækningsafgiftspligtige varer skal alene, varer fremstillet eller anskaffet efter tidspunktet for denne lovs fremsættelse, indgå.

Stk. 4. Virksomheder, som ikke er omfattet af stk. 3, og med henblik på videresalg eller anvendelse ved lovens ikrafttræden, har en lagerbeholdning af foderfosfat eller dækningsafgiftspligtige varer indkøbt efter tidspunktet for fremsættelsen af denne lov, hvor den afgiftspligtige mængde er på 1250 kg eller derover, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 5. Virksomheder, der er omfattet af stk. 3 eller 4, skal give de statslige told- og skattemyndigheder adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 6. Virksomheder, der er omfattet af stk. 3, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden indbetale afgift af den i stk. 3 nævnte lagerbeholdning af dækningsafgiftspligtige varer, til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 7. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden indbetale afgift af den i stk. 4 nævnte lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 8. Betales afgiften efter stk. 6 eller 7 ikke rettidigt, finder lovens § 11 tilsvarende anvendelse.

§ 30. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 31. I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 783 af 1. september 2003, som ændret ved lov nr. 1211 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, 4. pkt., ændres »5,7 promille« til: »6,2 promille«.

F. t. l. vedr. mineralsk fosfor i foderfosfat

2. I § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres »4,3 promille« til: »3,8 promille«.

relse nr. 289 af 28. april 2003, foretages følgende ændring:

§ 32. I Lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgø-

I bilag 1, liste a, indsættes som nr. 33: »Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

I forbindelse med aftalerne om Vandmiljøplan III (VMP III) indgik regeringen (Det Konservative Folkeparti og Venstre) en aftale med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om indførelse af en afgift på mineralisk fosfor som tilsættes foderblandinger med henblik på at reducere landbrugets overskud af fosfor.

Med dette lovforslag foreslås en afgift på mineralisk fosfor på 4 kr./kg, som tilsættes foderblandinger. Afgiften har til formål at begrænse brugen af fosfor ved fodringen af dyr. Ved mindre fosfor i foderet vil der komme mindre fosfor i husdyrgødningen, og ved mindre fosfor i husdyrgødningen vil landbrugsarealerne brutto blive tilført mindre fosfor. Herved vil jordens fosforpulje blive mindre end ellers. Ved mindre fosforpulje vil der blive tabt mindre fosfor til vandmiljøet end ellers. Mindre fosfor til vandmiljøet end ellers vil forbedre vandmiljøet i visse vande og fjorde

Afgiften vil øge incitamentet til øget anvendelse af fytase (enzym, som fremmer tilgængeligheden af den naturligt forekommende fosfor), øge incitamentet til anvendelse af mineralisk fosfor med en højere tilgængelighed og anvendelse af foderblandinger med en højere tilgængelighed samt øge incitamentet til en mere præcis fodring med fosfor (forsikringsfodring).

Provenuet fra afgiften på mineralisk fosfor foreslås tilbageført til landbruget ved en reduktion af den amtskommunale grundskyld for landbrug, gartnerier, planteskoler samt frugtplantager.

Vandmiljøplan III

I forbindelse med forberedelserne af Vandmiljøplan III (VMP III) blev der nedsat en arbejdsgruppe om generelle (landsdækkende) virkemidler til regulering af kvælstof- og fosforbelastningen. Under den generelle arbejdsgruppe blev nedsat en underarbejdsgruppe, som havde til formål at beskrive fordele og ulemper forbundet med anvendelsen af økonomiske

virkemidler til regulering af landbrugets anvendelse af fosfor og kvælstof.

En af konklusionerne fra underarbejdsgruppen om økonomiske virkemidler er, at der som udgangspunkt kan opnås lavere samfundsøkonomiske omkostninger ved afgiftsregulering frem for anden generel regulering. Regional regulering kan være billigere end økonomiske virkemidler, hvis der er stor variation i skadeseffekterne (geografisk bestemte eller punkt specifikke).

I forbindelse med forberedelserne af VMP III har flere afgiftsmodeller været vurderet til regulering af fosfor. En afgift på mineralisk fosfor er enkel at administrere og giver et incitament til reduktion af mængden af fosfor i husdyrgødningen. Det afgiftspligtige områder omfatter alene mineralisk fosfor, og afgiftsatsen er balanceret herefter

Der er ikke forskel i miljøvirkningen mv. af organisk fosfor (fosfor optaget under planternes vækst) og mineralisk fosfor. Udvidelse af afgiften til at omfatte alt fosfor herunder organisk fosfor vil dog ikke have en afgørende større miljøeffekt, idet det naturlige indhold af fosfor i de forskellige fodermidler kun meget vanskeligt kan ændres eller påvirkes af afgiften. Derimod vil incitamentet til ændret adfærd have større mulighed for at virke, når der er tale om mineralisk fosfor, der tilsættes foderet kunstigt.

Fosfor

Fosfor er et næringsstof for alle levende organismer og forekommer naturligt i jord, vand, dyr og planter. Fosfor spiller produktions- og sundhedsmæssigt en vigtig rolle for både planter og dyr. På den anden side kan for meget fosfor være skadeligt for især vandmiljøet.

Fosfor er ofte det begrænsende næringsstof for væksten af alger i de danske søer (dvs. væksten er direkte afhængig af fosforindholdet). I vandløb har fosfor mindre betydning, fordi der her er en stor transport. Fosfor er også begrænsende for algevæksten i fjorde og i bugter i dele af året.

Fosfor i vandmiljøet

I takt med de store reduktioner, der er opnået i fosforudledningen i forbindelse med rensningen af spildevand fra byer og industrier, har det diffuse tab af fosfor fra landbruget fået relativ større betydning i vandmiljøet. Den andel af det samlede fosfortab til vandmiljøet, som kommer fra landbruget (dyrkningsbidraget) er således steget fra 20 pct. i slutningen af 80'erne til omkring 50 pct. af 2.000 tons i slutningen af 90'erne, som følge af reduktionen i udledningen fra byer og industrier.

Der udledes årligt omkring 2.000 tons fosfor til vandmiljøet. Omkring halvdelen stammer fra landbrug, mens den anden halvdel har oprindelse fra spildevand fra renseanlæg, industrielle udledere, spredt bebyggelse, ferskvandsdambrug og regnbetingede udløb fra kloaker. For de ferske vande, hvor fosfor især er miljøbelastende, er bidraget fra landbruget det største.

Der er stor forskel i tabet fra landbruget og udledning fra f.eks. renseanlæg og industrielle udledere, idet udledning fra renseanlæg og industrielle udledere sker direkte til vandmiljøet, hvorimod tabet fra landbruget sker indirekte.

Der er to kilder til tab af fosfor fra landbruget til vandmiljøet: 1) udvaskning (fosfor fra dræn eller rodzonen) og 2) erosion. Det er vigtigt at have fokus på, at tabet til miljøet ikke er en direkte følge af det årlige overskud af fosfor i landbruget (mængden af tilført fosfor, f.eks. i foder og handelsgødning, fratrukket mængden af fraført, f.eks. animalsk og vegetabilsk produktion).

Langt størstedelen af tabet af fosfor fra landbruget til vandmiljøet er historisk betinget som følge af ophobningen gennem årene af fosfor i jordens pulje. Tabet til miljøet er en andel af den samlede fosforpulje samt bruttotilførslen til markerne det pågældende år. Det er ikke muligt at lægge afgiften direkte på tabet til vandmiljøet, da dette tab ikke kan måles eller relateres til den enkelte bruger af fosfor.

Ved en fortsat ophobning af fosfor i landbrugsjorden vil bidraget fra landbrugsjorden alt andet lige stige i fremtiden, men denne langsigstendens kan i det mindste i en længere årrække brydes, hvis fosfortilledningerne gennem erosion kan reduceres.

En afgift på mineralisk fosfor skal medvirke til, at væksten i jordens fosforpulje reduceres. Reduktion i erosionerne her og nu skal ske ved andre tiltag.

Fosfor på marken

Fosfor tilføres markerne ved handelsgødning, husdyrgødning og forskellige affaldsprodukter f.eks. spil-

devandsslam. Fosfor er et nødvendigt næringsstof i planteproduktionen. Kun en lille del af det gødningsfosfor, der tilføres det enkelte år, vil være tilgængeligt for afgrøden i den samme vækstsæson. Resten indgår i jordens fosforpulje, ligesom planternes resterende fosforbehov også dækkes via jordens pulje. Fosfor i jorden er karakteriseret ved en betydelig grad af immobilitet. Den meget lille fraktion, som er opløst i jordvæsken medfører, at planterødderne i vid udstrækning må »vokse« efter fosforet. Afgrødens fosforforsyning er således ikke kun et spørgsmål om tilstrækkelige mængder af tilgængeligt fosfor, men kan f.eks. også være afhængig af, hvor godt et rodnet afgrøden formår at etablere og fosforets placering i forhold til planten.

Det skønnes med usikkerhed, at der i dag (2003/2004) tilføres ca. 30.000 tons fosfor mere til landbrugsjorden end der fraføres med afgrøderne.

I langt de fleste situationer er jordens naturgivne indhold af tilgængeligt fosfor ikke tilstrækkeligt til at understøtte intensiv planteproduktion. Derfor har man tilstræbt at opbygge jordens fosforpuljer via gødskning til et niveau, hvor fosfor ikke begrænser afgrødens vækst. De mængder fosfor, der er tilført store egne af landet gennem de senere årtier som følge af den intensive husdyrproduktion, ofte kombineret med fortsat brug af handelsgødningsfosfor, har gjort, at indholdet af fosfor i jorden mange steder er høj, og omkostningerne til yderlig tilførsel af handelsgødning vil overstige gevinsten af ekstra udbytte. Endvidere kan det sjældent svare sig også at tilføre handelsgødning til jorde, som samtidig gødes med husdyrgødning.

Ophobningen af fosfor i landbrugsjord over sidste århundrede er estimeret til i gennemsnit 1,4 tons pr. hektar dyrket areal. Den geografiske fordeling af fosforophobningen har ændret sig i tidens løb i takt med landbrugets udvikling og strukturrendringer. I de senere årtier er ophobningen, som tidligere nævnt, især sket i egne med stor husdyrtæthed som følge af ubalancen mellem indholdet af kvælstof og fosfor i husdyrgødningen, når husdyrgødningen anvendes til fuldgødning med kvælstof i planteproduktionen. Denne udvikling forstærkes af en relativ reduktion i kvælstofindholdet i husdyrgødning i forhold til fosforindhold.

Mens fosfor i husdyrgødning tidligere erstattede fosfor i handelsgødning i samme forhold og øgede koncentration af fosfor i jorden bevirkede, at fosfor i færre tilfælde var den begrænsende faktor for høstens størrelse gælder det nu i stigende grad, at fosfor i husdyrgødning, der spredes i husdyrriige egne, ikke erstat-

ter fosfor i handelsgødning, og at stigninger i jordens fosforpulje i disse egne fra et højt niveau i stadig mindre omfang har betydning for høstudbyttet mv. Mindre fosfor i husdyrgødning vil derfor i de fleste tilfælde medføre mindre bruttotilførsel af fosfor til landbrugsjord og dermed en mindre ophobning af fosfor i jordpuljen end ellers.

Sammenhængen mellem jordens fosforindhold og tabet er dårligt belyst under markforhold, især for større arealer. En principiel sammenhæng mellem fosforstatus og –tab er fundet under enkeltforsøg og under laboratorieforhold, men det er vanskeligt at generalisere herudfra. En overordnet sammenhæng er dog illustreret af, at der er målt større tab af fosfor fra opgødskede landbrugsarealer end fra naturarealer.

Alt andet lige vil en mindre koncentration af fosfor i jorden føre til mindst et tilsvarende mindre tab til vandmiljøet. Ved en meget høj fosforpulje vil man nå et kritisk niveau, der er forskelligt fra jordstykke til jordstykke og afhænger af klima og dyrkningsmåde, hvor en yderligere stigning i fosforpuljen vil føre til en uforholdsmæssig stor stigning i tabet til vandmiljøet. Hvor langt man er fra dette kritiske niveau på hvor mange arealer er uvist, og også hvor meget uforholdsmæssigt mere, der i givet fald vil blive tabt til vandmiljøet.

Fodring

Det skønnes, at dyrene i dag fodres brutto med ca. 75.000 tons fosfor. Af denne fosformængde kan ca. halvdelen optages af dyrene, mens den anden halvdel er utilgængelig. Dyrene optager ca. 23.000 tons af den tilgængelige fosfor, mens der tilføres markerne ca. 52.400 tons i form af gødning. Der er således tale om en vis »forsikringsfodring«.

Fytase

Fosfor, der findes naturligt i kerner og frø (i de forskellige fodringredienser) er bundet i fytat. Såfremt der ikke er fytase til stede til at nedbryde fytaten, er fosforen svært tilgængelig for enmavede husdyr. Derfor tilsættes mineralsk fosfor. Mængden af fytase afhænger bl.a. af, om der er sket en varmebehandling af foderet, hvilket typisk vil være sket med foder, som handles via en korn- og foderstofhandel.

Fytase, der er et enzym, opløser fytatens binding, og kan tilsættes foderet. Tilsætning af fytase forventes at kunne reducere anvendelsen af mineralsk fosfor, uden at foderets næringsværdi reduceres.

Fytase-enzymet fremstilles ved hjælp af genteknologi, hvilket bl.a. indebærer, at økologer ikke må anvende enzymet. Økologer må anvende mineralsk fosfor.

I dag kan man fremstille en række mikrobielle fytaser, som kan tilsættes fodermidler, hvorved tilgængeligheden for det naturligt forekomne fosfor øges.

Der er i dag en vis usikkerhed vedrørende udbredelse af mikrobiel fytase, og i hvilket omfang mikrobiel fytase har erstattet mineralsk fosfor. Det vurderes, at det er muligt at reducere anvendelsen af foderfosfat ved en øget anvendelse af fytase – både ved at tilsætte mere mikrobiel fytase til blandinger, som allerede er tilsat mikrobiel fytase, samt ved at tilsætte mikrobiel fytase til blandinger, som endnu ikke er tilsat mikrobiel fytase. Endelig kan andre typer end de i dag anvendte fytaser eventuelt være mere effektive.

Mineralsk fosfor

Fosfor af mineralsk oprindelse tilsættes fodret til næsten alle husdyr (ikke mink) for at imødekomme dyrenes fosforbehov. Tilsætningen sker ved tilsætning af foderfosfat med et indhold af mineralsk fosfor. Foderfosfaterne er også den del af foderets fosforindhold, som er nemmest at fjerne eller ændre med henblik på en reduceret fosforudskillelse.

Foderfosfaterne kan f.eks. være mononatriumfosfat, monocalciumfosfat, monocalciumfosfat, dicalciumfosfat og fosforsyre. Der kan således også være tale om foderminerale, som indeholder andet end fosfor.

Tilgængeligheden af fosfor i foderfosfaterne varierer fra omkring 30 pct. til 80 pct., og der er således også et potentiale i at bruge foderfosfater med en høj tilgængelighed, hvorved mængden af ufordøjet fosfor vil blive reduceret. Det skal dog nævnes, at der i 2002 blev udsendt en hensigtserklæring fra DAKOFO, DLG og landbrugets organisationer om brug af foderfosfater med en højere tilgængelighed. Det skønnes, at foderfosfater i snit i dag har en tilgængelighed på godt 65 pct., og det er realistisk at opnå en tilgængelighed på ca. 80 pct. ved brug af anden type foderfosfat.

Det skønnes med en vis usikkerhed, at der i dag (2003/2004) anvendes ca. 13.500 tons mineralsk fosfor i foderblandinger. En afgift på mineralsk fosfor vil reducere mængden af fosfor i husdyrgødningen, uden at der tilsvarende sker en stigning i anvendelsen af handelsgødning. En afgift på mineralsk fosfor vil således reducere landbrugets overskud af fosfor og herved væksten i jordens fosforpulje.

Mineralsk fosfor importeres fra udlandet, f.eks. Finland, hvor fosforet udvindes fra miner.

Den fosformængde, der bindes i animalske produkter ved en given produktion, er stort set konstant, så ændringer i foderets indhold af fosfor fører til tilsvarende ændringer i husdyrgødningen.

Det fremgår, at problemet i princippet ikke er, at der mangler fosfor i foderblandingerne i dag, men mere tilgængeligheden af den fosfor, der er naturligt forekommende i foderet.

Fordelingen af fosfor i landbruget

Den forventede fosforbalance for dansk landbrug 2003/2004 uden nye initiativer er vist i nedenstående tabel. I forhold til for et par år siden har iblanding af fytase og frivillig aftale om højere tilgængelighedsandel for mineralisk fosfor reduceret fodringen, hvilket

har givet sig udslag i et mindre forbrug af foderfosfat. Det skønnes, at reduktion har været på ca. 2.500 tons siden slutningen af 90'erne. Der er sandsynligvis yderligere reduktioner i vente som følge af den teknologiske udvikling mv., og de beregnede afgiftsvirkninger vil i det mindste ved overskuelige satser i vid udstrækning fremskynde en udvikling, der i alle tilfælde ville være sket. Det skal dog bemærkes, at der hersker stor usikkerhed om, hvor stor en virkning der har været og vil ske som følge af den øgede fokus og den teknologiske udvikling.

Table 1 Forventet fosforbalance for dansk landbrug 2003/2004.

	Tons	Tilførsel og fraførsel mark mv. Tons
1. Nedfald fra atmosfære		300
2. Handelsgødning	13.500	
3. Affald med gødningsværdi	5.900	
4. I alt gødning	19.400	19.400
5. Indkøbt foder - heraf foderfosfat	58.300 13.500	
6. Hjemmeavlet foder	17.100	
7. I alt foder	75.400	
8. Animalsk produktion	23.000	
9. Husdyrgødning	52.400	52.400
10. I alt tilførsel til mark		72.100
11. Avl på mark	42.000	42.050
12. Overskud		30.000

Landbrugets overskud af fosfor toppede i begyndelsen af 80'erne, hvor overskuddet var på godt 80.000 tons fosfor. Siden er overskuddet reduceret til i begyndelsen af 90'erne at være på ca. 50.000 og i 2001/2002 på ca. 32.700 tons (seneste opgørelse fra DJF). Det skønnes med en betydelig usikkerhed, at fosforoverskuddet udgør ca. 30.000 tons i dag (2003/2004). Af fosforoverskuddet bindes hovedparten i jordens fosforpulje.

Det skal bemærkes, at de skønnede mængder for anvendelsen af fosfor i landbruget for 2003/2004 er fremkommet ved fremskrivning af tidligere års totalbalancer (tal fra Danmarks JordbrugsForskning) samt forventninger til ændringer i adfærd, og de skønnede mængder for 2003/2004 således er omfattet af en betydelig usikkerhed. Særligt opgørelsen af den interne omsætning af fosfor er forbundet med stor usikkerhed.

Afgiftens størrelse og afgiftens udformning

Det foreslås, at der indføres en afgift på 4 kr./kg mineralisk fosfor, som anvendes i foder.

En afgift på 4 kr./kg vurderes at reducere anvendelsen af mineralisk fosfor på sigt med godt 50 pct. (fra

9.000 tons til ca. 4.000 tons i 2010). Ikke alle fodermidler indeholder mineralisk fosfor, og anvendelsen af mineralisk fosfor skønnes – uden afgift – at blive reduceret fra ca. 13.500 tons i 2003/2004 til ca. 9.000 tons i 2009/2010. Det skønnes, at ved en afgift på mere end 4 kr./kg mineralisk fosfor vil afgiften miste »sit bid« som følge af det begrænsede afgiftsgrundlag.

Det foreslås, at importører og producenter af foderfosfater skal registreres efter loven som oplagshavere. Dette medfører, at importører og producenter kan have mineralisk foderfosfat liggende på lager uden, at der er svaret afgift. Afgiften forfalder, når mineralisk fosfor iblandes fodermidler eller lign. eller udleveres til en ikke-registreret virksomhed eller forbruger. Der skal ligeledes svares afgift ved import af fodermidler og lignende, som indeholder mineralisk fosfor (dækningsafgiftspligtige varer). Det foreslås, at afgiften af dækningsafgiftspligtige varer opkræves af registrerede virksomheder, når disse er modtageren, og den udenlandske eksportør kan i andre tilfælde vælge registrering og indbetaling af afgiften. Ellers påhviler betalingspligten modtageren.

Der kan i visse situationer være tvivl om, hvorvidt mineralsk fosfor skal anvendes som ernæring til dyr eller til helt andre formål. Ofte vil mineralsk fosfor til andre formål ikke være egnet som ernæring til dyrefoder, men mineralsk fosfor kan også anvendes i levnedsmidler. Udgangspunktet for afgiften er, at alt mineralsk fosfor, som kan anvendes som ernæring til dyr, vil være afgiftspligtigt. Sker der efterfølgende en behandling eller lignende, som gør den mineralske fosfor uegnet til ernæring til dyr, eller sker der anvendelse til levnedsmidler eller til petfood, gives der afgiftsfrihed eller godtgørelse, hvis der er svaret afgift.

Skattestoppet og tilbageførsel af afgiftsprovenuet

En afgift på mineralsk fosfor kan indføres i overensstemmelse med regeringens skattestop. Det fremgår af rammerne for skattestoppet, at hvis der er tvivl om grunde, kan en afgift eller skat indføres eller forhøjes, og provenuet herfra vil ubeskåret blive brugt til at sænke den anden skat eller afgift. Samme princip anvendes, hvis det af miljømæssige grunde er ønskeligt at indføre eller forhøje en miljøafgift. Merprovenuet fra en fosforafgift skal således ubeskåret anvendes til at sænke den anden skat eller afgift.

Det foreslås derfor, at den amtskommunale grundskyldpromille for ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. § 33, stk. 1, i vurderingsloven, nedsættes fra 4,3 promille til 3,8 promille. I 2005 svarer nedsættelsen af grundskyldpromillen til 3,8 promille stort set til merprovenuet fra en fosforafgift. I de kommende år vil reduktionen i kroner være afhængig af udviklingen i de afgiftspligtige grundværdier.

Provenumæssige konsekvenser

En afgift på mineralsk fosfor, som tilsættes fodermidler har provenumæssige konsekvenser, som gennemgås i det følgende. Beregningerne er omfattet af usikkerhed.

Kort sigt og lang sigt

I beregningerne er det langt til grund, at der i dag (2003/2004) anvendes ca. 13.500 tons mineralsk fosfor, samt at overskuddet af fosfor i landbruget er ca. 30.000 tons årligt. Danmarks JordbrugsForskning har vurderet, at uden andre initiativer end forskning og øget fokus på problemstillingen vedr. foderfosfat, vil forbruget falde med 30-40 pct. Hvis reduktionen forløber jævnt, vil der i år 2010 blive anvendt ca. 9.100 tons mineralsk fosfor. I nedenstående beregninger vil

effekten af en afgift på mineralsk fosfor både på kort sigt og lang sigt blive belyst.

En afgift på mineralsk fosfor vil medvirke til at fremskynde udfasningen af mineralsk fosfor.

Effekten af en afgift

En afgift på mineralsk fosfor har følgende incitamenter/virkning:

- 1) Reduktion i mængden af tilgængelig fosfor (forsikringsfodring)
- 2) Færre husdyr
- 3) Anvendelse af foder med et større indhold af tilgængelig fosfor – herunder anvendelse af fyfase

Ad. 1 Reduktion i mængden af tilgængelig fosfor (mindre forsikringsfodring)

Det er nødvendigt at husdyrene ernæres med blandt andet fosfor. Dyrene skal have den fosformængde, der er nødvendig for at sikre vækst og undgå sygdomme. Tilførsler herudover vil reducere risikoen for, at enkelte dyr mangler fosfor og øge tilvækst mv. I visse fodertyper er der mere fosfor end nødvendigt, og det marginale fosforforbrug har i visse tilfælde ingen værdi.

Dyrene fodres med mere tilgængelig fosfor end helt strengt nødvendigt for at undgå sygdomme og fremme væksten, men denne »forsikringsfodring« og vækstfodring på ca. 40 pct. vil kunne reduceres ved højere udgifter til fosforfodring.

I det omfang reduktionen af sikkerhedsmargenen sker gennem i videre udstrækning at fasefodre, er omkostningen ikke så meget mindre produktion og mere sygdom, men større omkostninger til individuel fodring og tilpasning af foderblandinger. Fosforbehovet er nemlig forskelligt for f.eks. svin afhængig af alder. Hvis der gives samme foder uanset alder, vil fosforindholdet være bestemt af forbruget i den alder, hvor behovet er størst i forhold til den samlede ernæringsværdi.

En del af sikkerhedsmargen er villet, mens andre dele er uundgåelig på grund af den foderblending, der anvendes.

Der er på nuværende tidspunkt meget få holdepunkter for at skønne over, hvor meget den økonomisk betingede sikkerhedsmargen kan reduceres.

Det er forsigtigt lagt til grund, at afgiften på mineralsk fosfor fører til et fald i sikkerhedsmængden på henved 1.200 tons på kort sigt og godt 1.000 tons på lang sigt, jf. at ikke alle fodermidler er tilsat mineralsk fosfor, og især ikke efter afgiften har reduceret forbruget heraf. Ved en afgift på 4 kr./kg vil foderfosfat have en tilgængelighedsprocent på 72 pct. efter beregningerne, mod forventet nu 67 pct.

De ca. 1.000 tons svarer således til ca. 1.425 tons bruttofosfor (1.025 tons/0,72), mens de 1.200 tons tilgængelig fosfor i mindre sikkerhedsmargen på kort sigt svarer til ca. 1.650 tons bruttofosfor.

Ad. 2 Færre husdyr

Netto belastes husdyrbrug, og det vil føre til en vis nedgang i produktionen. Der er regnet med, at en stigning i bruttoudgifterne ved husdyrbrug med 100 mio. kr. reducerer husdyrproduktionen med 1 pct. Der er her taget hensyn til, at forringelser af økonomien ved mælkeproduktion ikke vil slå ud i lavere produktion, så længe prisen på mælkekvoter er positiv.

Det skønnes med en vis usikkerhed, at en afgift på mineralisk fosfor vil medføre en reduktion af landbrugs overskud af fosfor på ca. 275 tons årligt som følge af færre dyr.

Ad. 3 Anvendelse af foder med større tilgængelighed af fosforet

Ved en afgift på foderfosfat stiger omkostningerne til sikring af tilstrækkelig tilgængelig fosfor. Mere tilgængelig fosfor kan også opnås på anden måde end ved tilsætning af mineralisk fosfor:

- 1) Brug af fytase, hvorved tilgængelighedsprocenten øges.
- 2) Øget brug af hjemmeblanding, hvor en større del af det naturligt forekommende fosfor er tilgængelig.
- 3) Bedre foder, herunder foder med et naturligt højt brutto fosforindhold i forhold til næringsværdien erstattes med foder med et naturligt lavere fosforindhold, f.eks. ved brug af fodermidler, hvor den naturlige udnyttelsesprocent er højere. Det kan f.eks. ske ved andre typer mineralisk fosfor, hvor typer med udnyttelsesprocent på ca. 67 pct. kan øges til hen ved 80 pct.

De tre kilder udgør samtidig beregningsrækkefølgen. De enkelte bidrag er afhængige af beregningsrækkefølgen.

I virkeligheden vil virkningerne sandsynligvis ske simultant. Der er udviklet optimeringsprogrammer for sammensætning af foderblandinger. Indholdet af de forskellige næringsstoffer i forskellige kornarter, fiskemel, mælkepulver etc. samt foderfosfat og andre mineraler kendes, og samtidig det ønskede minimumsindhold af de forskellige næringsstoffer, der helst skal være til stede i et fast forhold i den samlede foderblanding. Priserne på de forskellige råstofemner kendes også, og det er herefter en optimeringsopgave at finde den blanding, der giver det billigste foder.

I beregningerne er det lagt til grund, at fytase i dag har øget mængden af tilgængelig fosfor med i gen-

nemsnit 10 pct. point fra 30 pct. til 40 pct. i 70 pct. af fodermidlerne fra foderstoffabriker (ca. 32.000 tons), hvor fytase kan anvendes. Det skønnes, at anvendelsen af endnu mere brug af fytase vil medføre en reduktion i fosforoverskuddet på ca. 2.850 tons på kort sigt og ca. 2.425 tons på lang sigt.

Virkningen af øget brug af hjemmeblanding er meget følsom overfor, hvornår i beregningsrækkefølgen virkningen medregnes. Når det er efter fytase, er virkningen meget mindre end, hvis det var før fytase.

En foderfosfatafgift medfører en reduktion i fosforforbruget på ca. 5 tons som følge af øget hjemmeavl.

Bedre foder har mange kilder. Afgift på mineralisk fosfor vil mindske konkurrenceevnen for de foderblandinger, hvor der er for meget fosfor i forhold til behovet, og hvor tilgængelighedsandelen er mindst.

Det er lagt til grund, at tilgængelighedsgraden stiger fra 67 pct. til 72 pct. for foderfosfat. Det er måske en for forsigtig antagelse, jf. at det ved en frivillig aftale har været muligt at øge andelen fra ca. 55 pct. til ca. 67 pct., og der skulle være foderfosfater, hvor tilgængeligheden er 80 pct. En stigning fra 67 pct. til 72 pct. svarer til, at ca. 40 pct. af foderfosfattet vil være af typen MNP (tilgængelighedsfaktor på 80 pct.).

Skift mellem de forskellige fodertyper er vanskelig at opgøre. Det er ikke nødvendigvis fodermidler med et højt fosforindhold, der giver anledning til overskud. Hvis fosforprocenten i foderstof A er 0,5 pct., men 1 pct. i foderstof B, vil fosforforbruget falde, hvis man kan nøjes med at bruge 1/3 af foderstof B i forhold til forbruget af foderstof A.

Virkningen på fosforoverskuddet ved skift i fodertyper er ca. 725 tons på kort sigt og 600 tons på lang sigt. Foderfosfatafgiftens »virkningsgrad« i forhold til generelle fosforafgifter er stærkt faldende ved afgiftsatser over de anførte 4 kr./kg., jf. at en mindre og mindre del af foderblandingerne, da er tilsat foderfosfat, og ved alene at lægge afgift på foderfosfat vil der i videre udstrækning blive brugt fodermidler med et højt naturligt indhold af fosfor, selv om de måtte være dyrere.

Handelsgødning

En afgift på mineralisk fosfor vil reducere mængden af fosfor i husdyrgødningen med ca. 5.500 tons på kort sigt. I et mindre omfang vil den mængde af fosfor i husdyrgødningen blive erstattet af handelsgødning. Det skønnes med en vis usikkerhed, at en afgift på mineralisk fosfor vil medføre en øget anvendelse på handelsgødning på ca. 275 tons på kort sigt og 225 tons på lang sigt, som følge af mindre fosfor i husdyrgødningen.

Opsamling

De kvantitative virkninger er opsummeret i følgende skema.

Tabel 2 Oversigt over ændringer i fosforoverskuddet

Oversigt		Kort sigt	lang sigt
Foder			
Reduktion i fosforoverskuddet som følge af			
øget anvendelse af fytase	ton P	2.850	2.425
øget hjemmeavl, som ikke handles	ton P	5	5
bedre foder med højere indhold af fordøjeligt fosfor	ton P	725	600
reduktion af sikkerhedsmargen for foderets indhold af fosfor	ton P	1.650	1.425
Total	ton P	5.230	4.455
færre dyr brutto (foder til dyr)	ton P	400	400
færre dyr fraførsel (animalsk produktion)	ton P	125	125
Reduktion brutto (før mindre fraførsel)	ton P	5.630	4.855
reduktion netto efter mindre fraførsel	ton P	5.505	4.730
stigning handelsgødning husdyrbedrifter som følge af færre husdyr og mindre fodring	ton P	-275	-225
Nettoændring overskud	ton P	5.230	4.505

Ved det nuværende forbrug af foderfosfat vil en afgift på 4 kr./kg medføre et provenu på ca. 50 mio. kr., hvis det antages, at den naturlige udvikling medfører, at der i 2005 anvendes ca. 12.600 tons mineralisk fosfor. Efter adfærdsændringen, hvor forbruget af mineralisk fosfor falder med ca. 6.000 tons vil provenuet være på ca. 25 mio. kr., jf. tabel 3. Da adfærdsændrin-

gen ikke vil vise sig med fuld styrke det første år, skønnes det, at afgiften vil medføre et provenu på ca. 35 mio. kr. i 2005 efter adfærdsændring.

Uden afgift skønnes forbruget af foderfosfat i 2010 at udgøre ca. 9.100 tons. På sigt vil en afgift give et provenu på ca. 35 mio. kr. ved uændret adfærd og ca. 15 mio. kr. ved ændret adfærd.

Tabel 3 Provenuoversigt

	Uændret afgiftsgrundlag tons P	Nyt afgiftsgrundlag tons P	Provenu ved uændret grundlag mio. kr.	Provenu ved ændret grundlag mio. kr.	Virkning af afgift på overskud Tons P
2004	13.500				
2005	12.600	8.300*	50,4	33,2	3.640*
2006	11.900	5.800	47,6	23,2	5.200
2010	9.000	4.000	36,0	16,0	4.500

*Det er antaget, at alene ca. 70 pct. af adfærdsvirkningen er indtruffet.

Der vil således blive optjent ca. 35 mio. kr. i fosforafgiftsprovenu i 2005. For finansår 2005 vil de bogførte fosforafgiftsindtægter dog alene være ca. 30 mio. kr., idet der er taget hensyn til, at der kan ske en vis hamstring af mineralisk fosfor hos de enkelte landmænd, at der vil ske en lageropgørelse og indbetaling af afgift af lageret for virksomheder, som videresælger mineraliskfosfor (ikke-registrerede virksomheder)

og dækningsafgiftspligtige varer, samt at indtægterne bogføres med en forsinkelse på en måned.

Tilbageførsel af provenuet

Nedsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille fra 4,3 promille til 3,8 promille vil i 2005 medføre en samlet nedsættelse af ejendomsskattebetalingen for landbrugsejendomme m.v., der på grundlag

af de skønnede afgiftspligtige grundværdier for 2005 er anslået til 36,2 mio. kr. ved uændret grundværdi. I de kommende år vil reduktionen i kroner være afhængig af udviklingen i de afgiftspligtige grundværdier. Reduktionen i brug af foderfosfat og udviklingen i de afgiftspligtige grundværdier vil således kunne medføre, at skattenedsættelsen overstiger erhvervets samlede udgifter til betaling af afgift på foderfosfat.

Såvel fosforafgiften som grundskylden er fradragsberettiget ved opgørelse af landbrugets skattepligtige indkomst, og begge ændringer vil i sig selv påvirke jordens værdi og dermed provenuet fra den kommunale og amtskommunale grundskyld og provenuet fra ejendomsavancebeskatningen.

Ved uændret jordværdi vil nedsættelsen af den amtskommunale grundskyld med 0,5 promille lette landbrugets omkostninger før skat med ca. 36 mio. kr. Den lavere grundskyld vil dog i sig selv få jordens værdi til at stige, hvorved en del (ca. 12 mio. kr.) af det helt umiddelbare provenutab vindes ind igen i kommunal og amtskommunal grundskyld. Den stigende jordpris vil yderligere blive beskattet ved realisation, og som nævnt er udgifterne til grundskyld fradragsberettiget ved opgørelse af den skattepligtige indkomst. Den endelige virkning på de offentlige finanser af grundskyldsnedsættelsen opgjort i forbrugerprisniveau er derfor alene på ca. 10 mio. kr.

Provenuet fra fosforafgiften vil være ca. 35 mio. kr. i 2005 faldende til 15-20 mio. kr. år 2010. Hertil kommer tilpasningsomkostninger på 10-12 mio. kr. I gennemsnit over de næste 10 år vil landbrugets indtægter blive begrænset med ca. 35 mio. kr. som følge af fosforafgiften. Når man tager hensyn til de afledte virkninger på grundskyld og indkomstskat, er nettovirkningen af fosforafgiften tilsvarende grundskyldsnedsættelsen meget mindre end ændringen i punktafgiftsprovenuet.

Fordi den øgede punktafgift og lavere grundskyldsats har modsat fortegn kan man dog i vid udstrækning se bort fra de betydelige afledte effekter på de offentlige finanser og blot sammenligne det umiddelbare

punktafgiftsprovenu og det umiddelbare grundskyldsprovenu ved uændret jordpriser.

Der er som nævnt usikkerhed både om overslaget for punktafgiftsprovenuet og den umiddelbare virkning af den lavere grundskyld, men på grund af de afledte effekter vil en samlet afvigelse i de umiddelbare effekter have meget mindre betydning for de offentlige finanser.

Udviklingen i provenuet vil løbende blive vurderet med henblik på eventuelt at korrigere tilbageførslen for at skabe balance.

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Forslaget indebærer et årligt mindreprovenu fra grundskyld for amtskommunerne og Bornholms, Københavns og Frederiksberg Kommuner i det omfang, der i disse kommuner er landbrugsejendomme m.v. Det samlede provenutab er på grundlag af de skønnede afgiftspligtige grundværdier for 2005 anslået til 36,2 mio. kr. Regeringen vil inddrage de provenuemæssige konsekvenser af nedsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsjord m.v. i vurderingerne i udviklingen af amtskommunernes og kommunernes økonomi.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Told- og Skattestyrelsen har skønnet, at en gennemførelse af lovforslaget vil indebære engangsudgifter på ca. 730.000 kr., 2 årsværk til implementering, samt ca. 140.000 kr. til løbende udgifter, samt ca. 5 årsværk til løbende administration og kontrol.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved uændret adfærd vil husdyrbedrifterne blive pålagt en afgift på ca. 50 mio. kr. Som følge af afgiften vil der ske en reduktion i anvendelsen af foderfosfat, og det vurderes, at husdyrbedrifterne på kort sigt vil blive pålagt en afgift på ca. 35 mio. kr. og ca. 15 mio. kr. på lang sigt ved ændret adfærd. Det skønnes, at husdyrbedrifterne på kort sigt vil have 12 mio. kr. i tilpasningsomkostninger og ca. 10 mio. på lang sigt.

Tabel 4 Belastning af husdyrbedrifter

		2005	2010
Husdyrbedrifter afgiftsbelastning uændret adfærd	mio. kr.	50	36
Ændret adfærd fodring mv.	mio. kr.	17	20
Afgiftsbelastning efter ændret adfærd	mio. kr.	33	16
I alt tilpasningsomkostninger	mio. kr.	8*	10
Belastning i alt husdyrbedrifter	mio. kr.	41	26
Omkostninger pr. kg reduktion af overskud	kr./kg	2,35	2,35

* 70 pct. af mængdetilpasningen er slået igennem.

Som nævnt vil provenuet ved grundskylden blive sat ned. Ved uændrede jordpriser lettes landbrugets omkostninger med ca. 35 mio. kr. Det svarer til i gennemsnit ca. 15 kr. pr. ha. For de bedrifter, der ikke har dyr, vil forslaget samlet set således medføre en gevinst, men på grund af de afledte virkninger på den skattepligtige indkomst og jordværdierne vil nettogevinsten efter skat alene blive på ca. 5 kr. pr. ha. For en planteavlser med 100 ha er gevinsten således alene ca. 500 kr. efter skat mv.

For landbrug med dyr vil der modsat kunne forventes et vist tab vedrørende dyreholdet, men en gevinst vedrørende den jord, der er knyttet til dyreholdet. Netvirkningen vil for langt de fleste landbrug med dyr være meget beskedent, og alene for meget få være over 1.000 kr. pr. år.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

En bedømmelse af de administrative konsekvenser for erhvervslivet foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Miljømæssige konsekvenser

Fosfor udgør en miljøbelastning, hvis den kommer ud i vandmiljøet, idet den er begrænsende faktor for væksten af alger i søer og visse fjorde.

Der udledes årligt omkring 2.000 tons fosfor til det ferske vandmiljø. Omkring halvdelen stammer fra landbrug, mens den anden halvdel har oprindelse fra spildevand fra rensesanlæg, industrielle udledere, spredt bebyggelse, ferskvandsdambrug og regnbetingede udløb fra kloaker.

Det skønnes, at det årlige tab af fosfor til vandmiljøet fra landbruget ca. udgør 1.000 tons årligt, hvoraf en stor del er historisk betinget, som følge af ophobningen af fosfor i jordens pulje. Tidligere blev der anvendt både husdyrgødning og handelsgødning på markerne, dvs. var der ikke tilstrækkeligt med fosfor i husdyrgødningen, skete der en udbringning af handelsgødning. I dag er det typisk mere end tilstrækkeligt fosfor i husdyrgødningen til at dække behovet for

fosfor, og der kan derfor ske en reduktion i landbrugets overskud af fosfor ved at reducere mængden af fosfor i husdyrgødningen.

Det er vigtigt at have fokus på, at det årlige tab til vandmiljøet ikke har nogen direkte sammenhæng med det årlige fosforoverskud i landbruget.

Det er i beregningerne antaget, at der er ca. 0,6 g fosfor i de øverste 25 cm landbrugsjord. På en hektar jord er der ca. 2.500 m³ jord i de øverste 25 cm, og der er ca. 2,5 mio. ha landbrugsjord. Samlet giver dette en fosforpulje på ca. 5 mio. tons i de øverste 25 cm. I de øverste 75 cm er der ca. 10 mio. tons.

Tabet til vandmiljøet består dels af erosion, hvoraf brinker, der skrider i vandløb og søer udgør den største del, og dels af udvaskning. Tabet til vandmiljøet fra landbruget er med usikkerhed opgjort til omkring 1.000 tons årligt i gennemsnit, men varierer fra år til år blandt andet med nedbørsmængden.

Teoretisk må man formode, at tab af fosfor til vandmiljøet ved erosion alt andet lige afhænger proportionalt af fosforpuljen. Hvis fosforpuljen stiger med 10 pct. alle vegne, vil fosforerosionen også stige med 10 pct. Det er sandsynligvis især fosfor i det øverste jordlag, der eroderer væk.

Udvaskningen af fosfor stiger også med fosforpuljen. Udvaskning i form af jordpartikler, der føres gennem sprækker og lign. til dræn mv. må formodes at stige proportionalt med puljen (over dræne).

Den mindste del af det nuværende fosfortab i dag i form af udvaskning af opløst fosfor i vand stiger også med fosforpuljens størrelse, men ikke nødvendigvis lineært.

Når fosforkoncentrationen når op over et kritisk punkt, der er forskellig fra jordtype til jordtype og afhænger af nedbørsforhold mv., vil jorden ikke længe kunne binde så meget fosfor. Er man over det kritiske punkt, vil overskydende fosfor blive opløst i vand og udvasket. En del af denne mængde vil blive udvasket til dybereliggende jordlag, men er disse også mættet, vil en del også nå dræn mv. Det kan derfor forventes, at udvaskningen i form af vandopløst fosfor

vil udgøre en større del af tilvæksten til fosforpuljen end den gennemsnitlige andel, der udvaskes i dag.

Ved det nuværende tab på 1.000 tons til vandmiljøet tabes således i gennemsnit 0,02 pct. af puljen på 5 mio. tons i de øverste 25 cm landbrugsjord. Man kan imidlertid frygte, at tabet til vandmiljøet af den marginale opbygning af fosforpuljen er større end det nuværende gennemsnitlige tab, jf. at udvaskningerne vil stige forholdsvis kraftigt, når jorden når et mætningspunkt for fosfor. Dette mætningspunkt er forskellig fra jordtype til jordtype, og udvaskningen behøver ikke nødvendigvis at nå vandmiljøet, men kan også tilføres dybereliggende jordlag, hvor fosforet igen bindes. Der er ingen dokumentation eller andre holdpunkter for, hvor meget større det marginale tab til vandmiljøet er i forhold til det gennemsnitlige ved de

forhold, der gælder i praksis for dansk landbrugsjord, men man kan argumentere for, at det marginale tab næppe kan være over 5 gange så stort som det gennemsnitlige i det mindste i en overskuelig fremtid.

I det følgende vurderes afgiftens betydning for tabet inden for et bånd. Den nedre grænse af dette bånd svarer til tabet i dag (0,02 pct.), og den øvre grænse svarer til, at det marginale tab er øget med en faktor 5 i forhold til i dag (0,1 pct.). Der er størst sandsynlighed for, at den »sande« værdi vil ligge i den nedre del af intervallet, og værdier i den øvre del af intervallet kan med stor sandsynlighed udelukkes inden for en overskuelig fremtid.

Nedenstående tabel viser, hvorledes tabet påvirkes ved en reduktion af landbrugets fosforoverskud med 5.000 tons.

Tabel 5 Tab af fosfor til vandmiljø

Reduktion i fosforoverskuddet	tons P	5000	
Diskonteringsfaktor		0,02	
		Faktor 1	Faktor 5
Årlig mindre tab til vandmiljøet	tons P	1	5
Nutidsværdi*	tons P	50	250
Mindre tab om 35 år	tons P	35	175
Mindre tab om 50 år	tons P	50	250

*Ved en realrente på 2 pct.

Hvis fosforoverskuddet årligt reduceres med 5.000 tons, vil udledningen fra landbruget være 1-5 tons mindre det første år, end det ville have været uden reduktionen. Nutidsværdien af denne mindre udledning vil ligge i intervallet 50-250 tons (5.000 tons mindre fosforoverskud end ellers). Om 35 år vil en årlig reduktion af fosforoverskuddet medføre, at udledningen fra landbruget vil være knap 35-175 tons mindre end ellers i dette år.

Det skal bemærkes, at de beregnede virkninger ovenfor er under forudsætning af uændret risiko for jorderosion, og virkningerne vil være mindre i det omfang andre initiativer begrænser jorderosionen.

Indsatsen for at begrænse væksten i landbrugets fosforoverskud er som det fremgår i alle tilfælde beskeden på kort sigt i forhold til andre initiativer. Indsatsen har derfor i vid udstrækning karakter af forsikring mod, at den fortsatte fosforophobning vil få uventede store negative miljøvirkninger fremover, der vil kunne blive meget kostbare at imødekomme til den tid.

Opsamling

En afgift på mineralisk fosfor forventes at reducere landbrugets fosforoverskud med ca. 5.000 tons. Det første år vil denne reduktion af fosforoverskuddet medføre, at tabet af fosfor fra landbruget vil være ca. 1-5 tons mindre end ellers. Efter 50 år vil tabet være 50-250 tons mindre end ellers.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Afgiften på foderfosfat er et led i en generel intern afgiftsordning, der har til formål at sikre en miljømæssig effekt. Afgiften pålægges systematisk og efter objektive kriterier på produkter, hvori der er anvendt mineralisk fosfor, og produktet kan anvendes som ernæring til dyr. Afgiften vurderes derfor at være i overensstemmelse med EU-retten.

Lovforslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/47/EF.

Tilbageførslen til landbruget af provenuet fra en afgift på mineralsk fosfor skal notificeres over for Europa-Kommissionen efter statsstøttere reglerne.

Loven kan derfor først træde i kraft efter Europa-Kommissionens godkendelse.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Det skønnes, at afgiften vil medføre et provenu på ca. 35 mio. kr. i 2005 efter adfærdsændring. Finansårseffekten for 2005 vil være ca. 30 mio. kr. På sigt vil en afgift give et provenu på ca. 35 mio. kr. ved uændret adfærd og ca. 15 mio. kr. ved ændret adfærd.	Forslaget indebærer et årligt mindreprovenu fra grundskyld for amtskommunerne og Bornholms, Københavns og Frederiksberg Kommuner i det omfang, der i disse kommuner er landbrugsejendomme m.v. Det samlede provenutab er på grundlag af de skønnede afgiftspligtige grundværdier for 2005 anslået til 36,2 mio. kr. Regeringen vil inddrage de provenumæssige konsekvenser af nedsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsjord m.v. i vurderingerne i udviklingen af amtskommunernes og kommunernes økonomi.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Gennemførelse af lovforslaget vil indebære engangsudgifter på ca. 730.000 kr., 2 årsværk til implementering, samt ca. 140.000 kr. til løbende udgifter, samt ca. 5 årsværk til løbende administration og kontrol.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Afgiftens provenu tilbageføres via en nedsættelse af den amtskommunale grundskyld.	Det vurderes, at husdyrbedrifterne på kort sigt vil blive pålagt en afgift på ca. 35 mio. kr. og ca. 15 mio. kr. på lang sigt. Det skønnes, at husdyrbedrifterne på kort sigt vil have 12 mio. kr. i tilpasningsomkostninger og ca. 10 mio. kr. på lang sigt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Foreligger ikke på nuværende tidspunkt	
Miljømæssige konsekvenser	Hvis fosforoverskuddet årligt reduceres med 5.000 tons, vil udledningen fra landbruget være 1-5 tons mindre det første år, end det ville have været uden reduktionen. Nutidsværdien af denne mindre udledning vil ligge i intervallet 50-250 tons (5.000 tons mindre fosforoverskud end ellers).	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Afgiften vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten. Lovforslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/47/EF. Tilbageførslen til landbruget af provenuet fra en afgift på mineralsk fosfor skal notificeres over for Europa-Kommissionen efter statsstøttereferne.
-------------------------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Paragraffen omhandler det afgiftspligtige område. Der skal som udgangspunkt svares afgift af mineralsk fosfor, som kan anvendes som ernæring til dyr. Mineralsk fosfor, der tilføres dyrene i form af fosfater, men også kemiske forbindelser hvor mineralsk fosfor indgår, er omfattet af afgiftspligten.

Der skal alene svares afgift af fosforindholdet.

Endvidere skal der svares dækningsafgift af varer, som indeholder foderfosfat, hvor varen kan anvendes som ernæring til dyr (dækningsafgiftspligtige varer). Det kan f.eks. være en foderblanding, hvor der er tilsat foderfosfat.

Foderfosfaterne kan f.eks. være mononatriumfosfat, monocalciumfosfat, monocalciumfosfat, dicalciumfosfat og fosforsyre. Der kan således også være tale om midler, som indeholder andet end fosfor.

Afgiftspligten dækker således stoffer, som både kan være fodermidler, (jf. bekendtgørelse nr. 448 af 25. juni 1998 med efterfølgende ændringer) samt tilsætningsstoffer (jf. bekendtgørelse nr. 746 af 30. september 1999 med efterfølgende ændringer).

Fosfor har flere anvendelsesmuligheder, f.eks. foder, rengøringsmidler og gødning. Fosfor, som kan anvendes i foderblandinger, skal overholde Plantedirektoratets retningslinier for indholdet af uønskede stoffer (Bekendtgørelse om foderstoffer, bekendtgørelse nr. 448 af 25. juni 1998, som senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 667 af 16. juli 2003).

Oftest vil fosfor, som skal anvendes til ernæring til dyr eller mennesker, være renere – og dermed dyrere – end fosfor til anden anvendelse samt mærket til anvendelse i foderblandinger, men der kan også være grænsetilfælde, hvor fosfor kan blive anvendt til både ernæring til dyr og til anden anvendelse.

Som udgangspunkt skal der svares afgift af alt mineralsk fosfor, som kan anvendes til ernæring til dyr, dog ikke mineralsk fosfor, som anvendes til levnedsmidler eller ernæring til dyr, hvor hovedparten af ernæringen ikke afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder.

Til § 2

Afgiften udgør 4 kr. pr. kg mineralsk fosfor.

Midlerne kan indeholde andre dele end fosfor, men der skal alene svares afgift af indholdet af fosfor. Fosfat er den mest udbredte form for fosfor-forbindelse.

Til § 3

§ 3 indeholder bestemmelser for registrering af virksomheder som oplagshavere.

Til stk. 1 og 2

Virksomheder, som fremstiller eller importerer afgiftspligtige foderfosfater med henblik på videresalg, skal som udgangspunkt lade sig registrere som oplagshavere efter denne lov.

Til stk. 3 og 4

Importvirksomheder kan efter bevilling fra de statslige told- og skattemyndigheder undlade registrering og indbetaling af afgift, hvis virksomheden anvender mineralsk fosfor til følgende:

- gøres uegnet som ernæring til dyr eller anvendes til levnedsmidler,
- produktion af ernæring til dyr, hvor hovedparten af ernæringen ikke afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder eller
- sælges til virksomheder, som afgiver erklæring om, at den mineralske fosfor ikke vil blive brugt som ernæring til dyr.

Told- og skattemyndigheder kan inddrage en bevilling, hvis en virksomhed gentagne gange anvender mineralsk fosfor andet end i overnævnte 3 formål. Der skal svares afgift af dette salg.

Produktion af ernæring til dyr, hvor hovedparten af ernæringen ikke afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder, er produktion af petfood, hvor formål er afsætning andre steder end til landbruget. Denne anvendelse ønskes ikke afgiftsbelagt af administrative hensyn, og det må endvidere forventes, at en afgift på mineralsk fosfor i ernæring til dyr andre steder end hos landbrugsvirksomheder alene vil have en meget begrænset regulerings effekt, som ikke vil stå mål med de administrative byrder. Bestemmelsen følger varen, dvs. den samlede produktion af ernæring skal som udgangspunkt ikke være bestemt til dyr på landbrugsvirksomheder.

Fosfor, som ikke anvendes til landbruget, kan også være virksomheder, der anvender mineralsk fosfor til produktion af rengøringsmidler, og samtidig har et salg af mineralsk fosfor til levnedsmiddelindustrien og jern- og metalindustrien. Den modtagende industri skal erlægge en erklæring om, at det mineralske fosfor ikke vil blive anvendt til andre anvendelser end ovenfor nævnt.

Til stk. 5

Der udstedes bevis for registrering efter stk. 1 og stk. 2.

Til § 4

Til stk. 1

Registrerede virksomheder skal først betale afgift ved udleveringen af foderfosfater fra virksomheden, og kan således modtage foderfosfat fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet uden, at der skal svares afgift før udlevering fra virksomheden. Dette medfører, at virksomheden kan have foderfosfat liggende på lager i uberigtiget stand, og at den kan modtage foderfosfat fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at der skal betales afgift ved modtagelsen.

Dette gælder dog ikke for foderfosfat, som virksomheden selv forbruger, jf. bemærkningerne til §§ 6 og 7.

Til stk. 2

Virksomheder, som ikke fremstiller eller importerer mineralsk fosfor, og alene anvender mineralsk fosfor til følgende formål:

- gøres uegnet som ernæring til dyr eller anvendes til levnedsmidler,
- produktion af ernæring til dyr, hvor hovedparten af ernæringen ikke afsættes til dyr på jordbrugsvirksomheder eller
- sælges til virksomheder, som afgiver erklæring om, at den mineralske fosfor ikke vil blive brugt som ernæring til dyr.

Ved videresalg skal den modtagende virksomhed fremkomme med en erklæring om, at der ikke vil ske anden anvendelse.

Told- og skattemyndigheder kan inddrage en bevilning, hvis en virksomhed gentagne gange anvender mineralsk fosfor til anden anvendelse end ovenfor anført.

Dvs. at en ikke-registreret virksomhed, som indkøber fra en registreret virksomhed, kan opnå afgiftsfritagelse.

Til § 5

Det foreslås, at afgiftsperioden følger virksomhedernes afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven (momsloven) for de virksomheder, som også er registreret efter momsloven. Reglerne om afgiftsperioden findes i merværdiafgiftslovens § 57, stk. 2-8.

Herved lettes virksomhedernes administration ved opgørelse og indbetaling af afgiften.

For virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer er større end 15 mio. kr. årligt, får måneden som afgiftsperiode, mens virksomheder med momspligtige leverancer for under 1 mio. kr. årligt får første og anden halvdel af kalenderåret som afgiftsperiode. For de virksomheder, hvis leverancer ligger mellem 1 og 15 mio. kr. årligt, vil afgiftsperioden være kvartalet.

For andre virksomheder foreslås afgiftsperioden at være måneden som i andre afgiftslove.

Angivelses- og betalingsfristerne vil være den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb, jf. opkrævningsloven.

Til § 6

Afgiften skal betales af den mængde fosfor, som de registrerede virksomheder udleverer her i landet i løbet af afgiftsperioden. Afgiften beregnes på grundlag af vægten.

Der skal desuden betales afgift af virksomhedens forbrug af egne varer. Forbrug af egne varer indbefatter også, at virksomheden udtager uberigtigede varer og lader dem indgå i andre varer, dvs. varer, som der skulle have været betalt dækningsafgift af ved import, eksempelvis foderblandinger, jf. § 14, stk. 1. Dette medfører, at en producent af mineralsk fosfor skal lade mængden af fosfor, som er tilsat f.eks. en foderblanding i løbet af afgiftsperioden, indgå i den afgiftspligtige mængde.

Til § 7

I den afgiftspligtige mængde kan der foretages visse fradrag bl.a. for fosforindholdet i varer, der leveres til udlandet, og varer, der er gået tabt ved brand eller lignende (force majeure-tilfælde). Endvidere skal der ikke svares afgift af fosfor, som leveres til anden registreret virksomhed samt til virksomheder, som har opnået afgiftsfritagelse efter § 3, stk. 3 eller § 4, stk. 2 eller ved egen produktion af levnedsmidler eller ernæring til dyr, hvor hovedparten ikke afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder.

Til § 8

Der foreslås afgiftsfrihed for varer, der tilføres fra udlandet i samme omfang og under samme betingelser som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Denne bestemmelse giver i visse tilfælde fritagelse for merværdiafgift ved indførsel fra tredjelande, herunder når der er toldfrihed for proviant mv., der medbringes af skibe og fly, eller når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., samt efter EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel.

Til § 9

Det foreslås, at ikke-registrerede virksomheder har ret til at få den betalte afgift godtgjort af varer, som eksporteres samt for mineralsk fosfor, som opfylder betingelserne i § 3, stk. 3, nr. 1 og 2. Det er dog en forudsætning, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. Det kan f.eks. være en virksomhed, som fremstiller rengøringsmidler med et indkøb af mineralsk fosfor, som der tidligere er svaret afgift af.

Til § 10

Registrerede virksomheder skal føre regnskab med deres tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer, samt for fremstillingsvirksomheders vedkommende, over fremstillingen af afgiftspligtige varer. Der skal føres regnskab med eget forbrug af afgiftspligtige varer. Endvidere skal berigtigede varer holdes adskilt fra uberigtigede varer.

Til § 11

Efter forslaget skal registrerede virksomheder efter hver afgiftsperiode angive den afgiftspligtige mængde varer og indbetale den forfaldne afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i opkrævningsloven.

Bestemmelserne i opkrævningsloven fastsætter bl.a., at afregnings- og angivelsesfristen er den 15. i den første måned efter afgiftsperioden. Udgør betalingen ifølge en angivelse mindre end 50 kr., kan betalingen undlades. Modtager skattemyndighederne ikke angivelse, kan der ske en foreløbig skønsmæssige fastsættelse. Endvidere fastsætter bestemmelserne i opkrævningsloven også reglerne ved udsendelse af rykkergebyrer og renter ved manglende betaling eller henstand.

De foreslåede regler svarer til afregningsreglerne for registrerede virksomheder i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 12

Ved gentagne manglende angivelser kan registreringen af virksomheden inddrages, hvorved det sikres, at virksomhederne ikke kan have et lager af afgiftspligtige varer i ubeskattet tilstand.

Til § 13

Paragraffen indeholder bestemmelser om angivelse og afregning af afgift for varemottagere, der ikke er registreret efter loven, og som modtager foderfosfat fra tredjelande.

Det foreslås, at virksomheder, der importerer varer fra tredjelande, og som er importørregistreret efter toldlovens § 29, skal afregne på samme måde som de ovenfor nævnte ikke-registrerede erhvervsdrivende varemottagere. Andre, der importerer varer fra tredjelande, skal afregne efter toldlovens kapitel 4.

Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemottageren kan dokumentere, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20. Dette kan ske f.eks. ved fremlæggelse af en erklæring fra den udenlandske producent.

Til § 14

Efter forslaget skal ikke-registrerede erhvervsdrivende, der modtager foderfosfat fra andre EU-lande, inden varernes afsendelse anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Mængden af afgiftspligtige varer skal angives for hver afgiftsperiode og indbetales. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-3, §§ 5-7, og § 8, nr. 2 og 3, jf. bemærkningerne til §§ 11-12.

Ikke-erhvervsdrivende varemottagere, som modtager afgiftspligtige varer skal ligeledes svare afgift. Dette skal ske efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven, som henviser til bestemmelserne for erindringsgebyrer og renter, jf. bemærkningerne til §§ 11-12.

Virksomhederne skal føre regnskab over tilgangen af uberigtigede varer samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Der skal ikke ske angivelse eller svares afgift, hvis varemottageren kan fremlægge en erklæring om, at der er sket betaling efter §§ 19 eller 20.

Til § 15

I § 15 er bestemmelserne om afgivelse og indbetaling af afgift ved import af dækningsafgiftspligtige varer.

Til stk. 1 - 4

Det foreslås, at der betales en dækningsafgift af afgiftspligtige stoffer, der indgår som en del af andre varer, dvs. foderblandinger, tilskudsfoder og fuldfoder mv. Dækningsafgiften betales ved indførslen eller modtagelsen af varerne, også for så vidt angår virksomheder, der er registreret efter lovens § 3, og hvor der ikke er svaret afgift efter §§ 19-20. Der er afgiftsfrihed for varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

§ 15 skal ses i sammenhæng med §§ 19 og 20. Efter § 20 kan udenlandske virksomheder lade sig registrere og indbetale afgiften, og den danske varemottager skal således ikke også svare afgift efter § 15.

Udenlandske virksomheder fra ikke EU-lande, som ikke har indgået aftale om gensidig bistand med Danmark, skal lade sig registrere ved en herboende repræsentant, jf. § 19.

Der skal således svares afgift efter § 15, når der ikke er svaret afgift efter §§ 19 eller 20.

Angivelse og indbetaling sker efter bestemmelserne i § 14.

Til stk. 5 og 6

Afgiften skal betales på grundlag af vægten af mineralsk fosfor i varen. Den afgiftspligtige virksomheder skal foretage en angivelsen af mængden af mineralsk fosfor. Denne angivelse af den afgiftspligtige mængde kan evt. dokumenteres med en leverandørklæring.

Hvis angivelsen ikke kan dokumenteres, eller det faktiske indhold af fosfor i et foderstof ligger over det forventede naturlige indhold, når der ikke er tilsat mineralsk fosfor, skal afgiftsgrundlaget fastsættes ud fra det faktiske indhold af fosfor og ud fra kendskab til det forventede indhold af naturligt fosfor.

I »Håndbog for svinebrug« (2004 – Landbrugsforlaget) fremgår det naturlige indhold af fosfor i nogle almindelige foderstoffer. Det fremgår af håndbogen, at det naturlige indhold af fosfor i f.eks. byg er 3,2 g/kg og 3,0 g/kg for hvede. Indeholder en foderblanding alene byg, men der er et indhold af fosfor på langt over 3,0 g/kg, vil der være tilsat fosfor.

Til stk. 8

Der kan ske afgiftsfritagelse efter § 8 eller godtgørelse efter § 9 svarende til, hvad der gælder for de rene afgiftspligtige varer, dvs. afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, samt godtgørelse af betalt afgift ved eksport, når den årlige godtgørelse overstiger 500 kr.

Til § 16

Det foreslås, at erhvervsdrivende, der medbringer afgiftspligtige varer eller varer med indhold af afgiftspligtige bestanddele fra andre EU-lande til brug i egen bedrift, skal følge bestemmelserne i § 9, stk. 2 og 3 i opkrævningsloven, jf. bemærkningerne til § 14 for ikke erhvervsdrivende varemottagere.

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse hjemler de statslige told- og skattemyndigheder adgang til alle virksomheder, der er omfattet af loven, og er begrænset til virksomhedernes forretningslokaler eller andre lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af den afgiftspligtige virksomhed. Der gives hjemmel til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, regnskabsmateriale, korrespondance mv.

En effektiv kontrol med lovens overholdelse kan alene ske, såfremt der er adgang for skattemyndighederne til selv at foretage gennemsyn i virksomhederne af varebeholdninger og forretningsbøger mv. Det vil således ikke være tilstrækkeligt med en almindelig bestemmelse om oplysningspligt for de virksomheder, der er omfattet af loven. Det er derimod ikke nødvendigt at lade hjemlen omfatte adgang til lokaler, som anvendes privat. Forslaget indebærer således, at der kun er adgang til lokaler, som alene anvendes til privat brug, hvis der foreligger en udtrykkelig tilladelse fra boligens indehaver.

Ved gennemførelsen af eftersyn i en virksomhed er virksomhedens personale forpligtiget til at yde skattemyndighederne den fornødne vejledning og hjælp, samt udlevere eller indsende materiale til skattemyndighederne.

Stk. 4, 5 og 6 forpligtiger erhvervsdrivende til at give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden, forpligter leverandører af afgiftspligtige varer til at give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres leverancer af afgiftspligtige varer til erhvervsdrivende samt giver de statslige told- og skattemyndigheder hjemmel til at foretage eftersyn af varer, når disse erhvervsmæssigt transporteres enten fra udlandet eller til andre end registrerede virksomheder, herunder postordresalg.

Disse bestemmelser er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kontrol med overholdelse af lovens bestemmelser.

En effektiv kontrol af loven kan kun ske, hvis der kan foretages kontrol af oplysninger om hvilke mængder, der er købt, solgt og overført af afgiftspligtige varer fra udlandet, danske erhvervsdrivende imellem og

F. t. l. vedr. mineralisk fosfor i foderfosfat

fra erhvervsdrivende til ikke-registrerede virksomheder.

Bestemmelsen i stk. 7 hjemler endvidere adgang for de statslige told- og skattemyndigheder til eftersyn i virksomheder, der har købt eller leveret afgiftspligtige varer. Den nævnte hjemmel er et nødvendigt redskab for at kunne sikre en effektiv kontrol med bevægelserne af afgiftspligtige varer.

Ved begrundet mistanke om et strafbart forhold overgives sagen til politiet, og retsplejelovens bestemmelser vil finde anvendelse.

Det er således Skatteministeriets opfattelse, at de pågældende generelle kontrolbestemmelser ikke kan undværes uden at miste kontroleffektivitet.

Politiet yder bistand, hvis den erhvervsdrivende vægrer sig mod at give skattemyndighederne adgang til virksomheden.

Bestemmelserne svarer til kontrolbestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 18

Skatteministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse. Her kan f.eks. være tale om krav til opbevaring af varedeklARATIONER for indholdet af fosfor.

Til § 19

Det foreslås, at udenlandske virksomheder, der sælger afgiftspligtig mineralisk fosfor eller dækningsafgiftspligtige varer her til landet ved fjernsalg, og som ifølge merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant, også skal registreres her i landet efter denne lov og betale afgift. Bestemmelsen vil indebære, at virksomheder, der har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person bosiddende her i landet eller ved en virksomhed med forretningssted her i landet. Der foreslås samtidig indført en bagatelgrænse på et årligt salg på mindst 280.000 kr.

Til § 20

Udenlandske virksomheder, som sælger foderfosfat eller dækningsafgiftpligtige varer til Danmark, kan vælge at lade sig registrere efter denne lov og indbetale afgiften.

Det skønnes, at nogle danske landbrugsbedrifter køber foderblandinger mv. i udlandet, som efterfølgende leveres af de udenlandske virksomheder, evt. ved hjælp af en vognmand. Disse indkøb sker hovedsag-

ligt fra et mindre antal salgssteder i udlandet. Det skønnes, at muligheden for opkrævning af afgiften hos den udenlandske eksportør vil reducere de administrative byrder.

Endvidere bemærkes det, at den udenlandske eksportør ikke har pligt til at lade sig registrere, dvs. at udenlandske eksportører af foderfosfater og dækningsafgiftspligtige varer til Danmark kan vælge at lade sig registrere efter denne lov og indbetale afgift af salget.

Den udenlandske virksomhed kan vælge at lade sig registrere ved en herboende repræsentant. Flere af de udenlandske eksportører har i dag en repræsentant i Danmark. Det er ikke et krav, at virksomheden er repræsenteret ved en herboende repræsentant.

Har den udenlandske virksomhed ikke svaret afgift skal der ske afgiftsbetaling efter §§13,14 eller 15.

Ved import af foderfosfat skal der fortsat svares afgift af den danske modtagende virksomhed, som vil være registreret efter § 3. Dvs. § 20 omfatter ikke import af foderfosfat med henblik på videresalg.

Til § 21

Det foreslås, at den der er i besiddelse af en vare, hvoraf der ikke er svaret afgift, skal betale afgiften.

En virksomhed, som er i besiddelse af importerede varer, hvor af virksomheden ikke har svaret afgift som følge af en erklæring om betalt afgift fra en udenlandsk virksomhed, skal som følge af § 21 svare afgift, hvis det viser sig, at erklæringen er falsk.

Til §§ 22 og 23

Paragrafferne indeholder bestemmelser om klageadgang og svarer til bestemmelser i de øvrige afgiftslove. Det foreslås således, at kompetencen i klagesager vedrørende de spørgsmål, der er omhandlet i bestemmelserne i § 22 henlægges til Landsskatteretten.

Til § 24

Reglerne om eftergivelse og henstand i opkrævningslovens § 15 finder anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder. Paragraffen svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til § 25

Paragraffen, der omhandler hæftelsesforhold, svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 26

Bestemmelsen sidestiller Færøerne, Grønland samt Københavns Frihavn med steder uden for EU. Be-

stemmelsen svarer til bestemmelser i de øvrige punkt-afgiftslove.

Til §§ 27 og 28

Paragrafferne omhandler bødestraf f.eks. for at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller undlade at lade sig registrere eller afgive angivelse.

Efter § 27, stk. 1, nr. 6 er der endvidere straf for at overdrage, erhverve, tilegne sig eller anvende afgiftspligtige varer, hvoraf der skulle have været betalt afgift, eller forsøg herpå.

Der straffes for forsætlige eller groft uagtsomme forhold. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år. Der er desuden regler om administrative bødeforlæg og ransagning.

Reglerne i §§ 18-19 i opkrævningsloven er ligeledes gældende. Disse paragraffer omhandler bl.a., hvorledes straffesager kan afgøres med et administrativt bødeforlæg.

Bestemmelserne svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 29

Loven skal godkendes efter EU-Kommissionens statsstøtteregler, og kan først have virkning efter godkendelsestidspunktet.

Det foreslås, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Skatteministeren fastsætter ligeledes tidspunktet for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere efter § 3, stk. 1 og 2.

Virksomheder, som skal registreres som oplagshavere, skal foretage en opgørelse af mængden af mineralsk fosfor samt en opgørelse af mængden af mineralsk fosfor i dækningsafgiftspligtige varer. Der skal svares afgift af indholdet af mineralsk fosfor i dækningsafgiftspligtige varer senest 15 dage efter lovens ikrafttræden.

§ 29 indeholder desuden overgangsbestemmelser. Det foreslås, at virksomheder, der med henblik på videresalg, ved lovens ikrafttræden har et lager af afgiftspligtige varer og dækningsafgiftspligtige varer, hvor den afgiftspligtige mængde er på 1.250 kg eller derover – svarende til en afgiftsbetaling på 5.000 kr. – skal betale afgift af den nævnte lagerbeholdning. Dette gælder dog kun for afgiftspligtige varer, som er anskaffet efter datoen for denne lovs fremsættelse. Mængden opgøres efter »first-in, first-out« principet.

Virksomheder, der registreres, skal desuden betale afgift af dækningsafgiftspligtige varer, når denne lagerbeholdning er på 1.250 kg eller derover, idet der

ikke betales afgift af sådanne varer i forbindelse med udlevering.

Til § 30

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til § 31

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsjord mv. nedsættes fra 4,3 promille til 3,8 promille.

Ved ændringen sikres, at kompensationen som følge af loftet på 12 promille over den primærkommunale grundskyldpromille for produktionsjord til København, Frederiksberg og Bornholms Kommuner også fremover vil blive ydet på baggrund af de pågældende kommuners grundskyldpromille, nedsat med forskellen mellem den generelle amtskommunale grundskyldpromille på 10 og grundskyldpromillen for de ejendomme, som er omfattet af ejendomsskattelovens § 5, stk. 2.

Det bemærkes, at ændringen ifølge lov nr. 1211 af 27. december 2003, hvor promillesatsen for kompensationsordningen, ændredes fra 4,3 til 5,7 promille, endnu ikke er sat i kraft.

Til nr. 2

Ifølge den foreslåede ændring i § 5, stk. 2, nedsættes den amtskommunale grundskyldpromille af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. § 33, stk. 1, i vurderingsloven, fra 4,3 promille til 3,8 promille. Denne del af den afgiftspligtige grundværdi opgøres som den samlede afgiftspligtige grundværdi bortset fra den afgiftspligtige grundværdi, der er fastsat for stuehuset med tilhørende grund og have. Grundskyld af stuehusværdien opkræves således med den almindelige amtskommunale grundskyldpromille på 10.

Det bemærkes, at ændringen ifølge lov nr. 1211 af 27. december 2003, hvor den amtskommunale grundskyldpromillen ændredes fra 5,7 til 4,3 promille, endnu ikke er sat i kraft.

Til § 32

Konsekvensændring af opkrævningsloven som følge af, at en ny afgift skal være omfattet af bestemmelserne i opkrævningsloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering***§ 31. ---**

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren yder et særligt tilskud til de kommuner, der er omfattet af stk. 3. Tilskuddet til den enkelte kommune skal svare til det beløb, hvormed grundskylden til kommunen af de ejendomme, der er nævnt i stk. 3, nedsættes for det pågældende skatteår. Hvis en kommunes grundskyldpromille for et skatteår er højere end for 2002, beregnes tilskuddet på grundlag af kommunens grundskyldpromille for skatteåret 2002. For Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner ydes et eventuelt tilskud for de typer ejendomme, der er omfattet af § 5, stk. 2, alene på baggrund af kommunens grundskyldpromille nedsat med 5,7 promille. For Bornholms Kommune beregnes tilskuddet højest på baggrund af kommunens grundskyldpromille for 2003.

*Stk. 5. ---***§ 5. ---**

Stk. 2. Af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. § 33, stk. 1, i vurderingsloven, opkræves den amtskommunale grundskyld dog med 4,3 promille af en del af de pågældende ejendommers afgiftspligtige grundværdi. Denne del af den afgiftspligtige grundværdi opgøres som den samlede afgiftspligtige grundværdi bortset fra den afgiftspligtige grundværdi, der er fastsat for stuehuset med tilhørende grund og have.

Lovforslaget

§ 31. I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 783 af 1. september 2003, som ændret ved lov nr. 1211 af 27. december 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, 4. pkt., ændres "5,7 promille" til: "6,2 promille".

2. I § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres "4,3 promille" til: "3,8 promille".

Gældende formulering

§ 32. ---
Bilag 1.
Liste a
1)-32) ---

Lovforslaget

§ 32. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, foretages følgende ændring:

I *bilag 1, liste a*, indsættes som nr. 33: "Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat".

Til lovforslag nr. L 238. Skriftlig fremsættelse (28. april 2004)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat

(Lovforslag nr. L 238).

I forbindelse med aftalerne om Vandmiljøplan III (VMP III) indgik regeringen (Det Konservative Folkeparti og Venstre) en aftale med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om indførelse af en afgift på mineralsk fosfor som tilsættes foderblandinger.

En afgift på mineralsk fosfor vil medvirke til en reduktion af landbrugets overskud af fosfor.

Der foreslås hermed en afgift på mineralsk fosfor, som tilsættes foderblandinger. Mineralsk fosfor tilsættes foderblandinger, hvor der ikke er tilstrækkeligt med tilgængeligt fosfor. En afgift

skal øge incitamentet til øget anvendelse af fyta-se (enzym, som fremmer tilgængeligheden af det naturligt forekommende fosfor), øge incitamentet til anvendelse af mineralsk fosfor og foderblandinger med en højere tilgængelighed, samt øge incitamentet til en mere præcis fodring med fosfor.

Afgiften udgør 4 kr./kg mineralsk fosfor. Provenuet fra en afgift på mineralsk fosfor tilbageføres ved en reduktion af den amtskommunale grundskyld for landbrug, gartnerier, planteskoler samt frugtplantager.

Forslaget skønnes i øvrigt at være i overensstemmelse med EU-retten, men skal godkendes i forhold til EU-statsstøtteregele. Loven forventes at træde i kraft 1. januar 2005.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.